

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/584/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112225773
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112225773.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o zaplatenie 125 Eur a iné s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 10. júna 2013, č.k. 14C/299/2012-22, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** okresnému súdu na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, okresný súd rozhodol tak, že návrh zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom, doručeným súdu dňa 27.09.2012 domáhal proti odporcovi zaplatenia náhrady majetkovej škody vo výške 125,- Eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 330,- Eur z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Trenčín. Uviedol, že Okresný súd Trenčín ako exekučný súd prijal žiadosť na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, podanú ním zvoleným exekútorom vo veci dlžníka (povinného) C. E. pod sp. zn. súdneho exekútora EX 10710/2008. Súď však v zákonnej procesnej lehote 15 dní od prijatia tejto žiadosti nerozhodol o nej podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného v čase podania žiadosti napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si rozsiahlejšiu spoluprácu s účastníkmi konania. Exekučný súd rozhodol o vydaní poverenia až dňa 08.01.2009, rozhodnutím o vydaní poverenia, pričom k rozhodnutiu o žiadosti o poverenie došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 6 mesiacov). Navrhovateľ podal na exekučný súd viacej žiadostí o informáciu o stave konania ako aj viacero sťažností na prieťahy v konaní. Požadoval náhradu majetkovej škody na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov z dôvodu, že presnú škodu by bolo možné vyčíslit' len s nepomernými ťažkosťami a nie je možné predložiť zodpovedajúce účtovné doklady resp. pracovné alebo obchodné zmluvy. Požadoval majetkovú škodu, ktorá mu vznikla za správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vo výške 70,- Eur, za udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,- Eur a za administratívne spracovanie textov urgencií exekučnému súdu, poštovných a telekomunikačných výdajov vo výške 15,- Eur, spolu 125,- Eur. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch požadoval z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie v stanovenej lehote bez zbytočných prieťahov nepovažoval za dostatočné zadostučinenie vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a došlo aj k vyvolaniu nasledovných rizík neskorým ukončením procedúry: a) k zániku povinného, b) k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a c) k insolvencii povinného. Navrhovateľ by mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky

a príslušenstva. Ako ďalšie dôvody na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy, spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, zbytočným omeškaním vzniknutého zániku plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa a vzniku neistoty v plánovaní ďalších podnikateľských postupov a aktivít. Navrhovateľ si uplatňoval primeranú náhradu nemajetkovej ujmy podľa doterajších rozhodnutí Ústavného súdu SR v priemernej výške 660,- Eur za rok, čo je 55,- Eur za mesiac. V prejednávanej veci žiadal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 330,- Eur (660,- Eur za rok : 12 = 55,- Eur mesačne x 5 mesiacov). Podľa 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, avšak do podania návrhu, tento pozitívne nereagoval. Žiadal aj náhradu trov konania. Odporca sa k návrhu nevyjadril. Vo veci bolo rozhodnuté bez nariadenia pojednávania podľa 115a ods. 2 O.s.p., lebo išlo o drobný spor, neprevyšujúci istinu 1.000,- Eur (§ 200ea O.s.p.). Súd po vykonanom dokazovaní zistil, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý so sídlom v Bratislave podal dňa 10.12.2008 na Okresný súd Trenčín žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného: POHOTOVOŠŤ, s.r.o. Bratislava (navrhovateľa) proti povinnej: C. E., bytom nová K., D. Q. a C. č. XX/X pre vymoženie sumy 13.256,-Sk s príslušenstvom. Veci bola pridelená spisová značka 49Er/2386/2008. Okresný súd Trenčín poveril dňa 08.01.2009 pod č. 5309 055032 *súdneho exekútora JUDr. Krutého vykonaním exekúcie vo veci 49Er/2386/2008, pričom exekučným titulom bol rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 40Cb/5/2007-33 zo dňa 22.08.2007, právoplatný dňa 27.09.2007 do výroku I, II, do výroku III a IV dňom 06.05.2008 a vykonateľný dňa 01.10.2007 do výroku I a II a do výroku III a IV dňom 10.05.2010. Od podania žiadosti o poverenie na exekúciu dňa 10.12.2008 do vydania poverenia na exekúciu dňa 08.01.2009 exekučným súdom uplynula doba 29 dní, a po odpočítaní 15-dňovej zákonnej lehoty doba 14 dní.

Ďalej s odkazom na ust. § 44 ods. 2 § 41 ods. 2 písm. c), d) Exekučného poriadku, § 3 ods. 1 písm. d), § 9 ods. 1 veta druhá, § 17 ods. 1, 2, 3 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v odôvodnení uviedol okresný súd, že podľa citovaných ustanovení sa navrhovateľ domáhal náhrady škody z titulu nesprávneho úradného postupu, spočívajúceho v nevydaní poverenia resp. rozhodnutia exekučného súdu v 15 dňovej zákonnej lehote od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Navrhovateľ sa domáhal náhrady skutočnej škody vo výške 125,- Eur, spočívajúcej v nákladoch na správu pohľadávky a nákladoch na urgencie a zisťovanie stavu konania. Nepreukázal žiadnym dôkazom výšku skutočných nákladov, ktoré mu vznikli za 14 dní, nepredložil žiadne urgencie, ktoré boli súdu zaslané a dôkazy o vynaložení sumy 15,- Eur na poštovné a telekomunikačné výdavky. V danom prípade nebola splnená zákonná podmienka príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou a konaním exekučného súdu, pretože nutnosť spravovať pohľadávku oprávneného zapríčinil povinný tým, že neplnil svoj dlh a oprávnený musel prikročiť k vymáhaniu dlhu formou exekúcie. Pohľadávku povinnej navrhovateľ spravoval až dovtedy, kým nedošlo k jej vymoženiu. Z týchto dôvodov okresný súd návrh v tejto časti zamietol ako nedôvodný. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch súd bol názoru, že v prejednávanej veci stačí iba samotné konštatovanie porušenia práva a nie sú dôvody na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch s prihliadnutím na dôvody uvedené v § 17 ods. 3 cit. zák. Od podania návrhu na udelenie poverenia do udelenia poverenia na vykonanie exekúcie neuplynula taká doba, ktorú by bolo možné označiť za prieťah v súdnom konaní a ktorá by zakladala právo na náhradu nemajetkovej ujmy. Preto okresný súd návrh v tejto časti zamietol. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. súd úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože si ich neuplatnil.

Rozsudok okresného súdu v zákonom stanovenej lehote napadol odvolaním navrhovateľ z dôvodov, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., keď účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.), rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p.), okresný súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.), že okresný súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že okresný súd nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti. Ak tak spravil, odňal tým jeho právo na konanie pred súdom. Sudcu, ktorý vydal napadnutý rozsudok nepovažoval navrhovateľ za nestranného. Poukázal

na to, že okresný súd rozhodol bez toho, aby mu umožnil ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu a vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Navrhovateľ ako strana konania, nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k nim vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Poukázal na to, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, jeho právo na kontradiktórny súdny proces bolo porušené. Okresný súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Dôvodil, že pokiaľ odporca nereagoval na výzvu okresného súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k návrhu v zmysle § 114 ods. 3 O.s.p., mal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa §153b O.s.p. Navrhovateľovi nebolo z odôvodnenia napadnutého rozsudku zrejmé, akou úvahou okresný súd dospel k tomu, že majetková škoda a nemajetková ujma nevznikla. Navrhovateľ hodlal v konaní predložiť dôkazy o výške majetkovej škody a to prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Okresný súd však dokazovanie skrátil len na dôkazy vykonávané ex offo, navrhovateľa nepoučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej, aby tak mal priestor navrhnúť, alebo predložiť ďalšie dôkazy. Podľa navrhovateľa okresný súd vôbec nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj jeho práv na prejednanie veci v primeranej lehote, zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. Napadnuté rozhodnutie považoval navrhovateľ za vnútorne rozporné, nakoľko okresný súd nekonštatoval zistené porušenie práva a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy navrhovateľovi. S poukazom na uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa nebolo podané.

Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou a včas, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 O.s.p. aj náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušiť a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie s poukazom na to, že odvolanie navrhovateľa je čiastočne dôvodné.

Dôvody odvolania možno rozdeliť na dve skupiny a to na dôvody odvolania týkajúce sa väd konania a dôvody odvolania týkajúce sa väd rozhodnutia. Odvolací súd prioritne podrobil preskúmaniu navrhovateľom tvrdené vady konania podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) a g) O.s.p. spočívajúce v jeho tvrdení, že sa mu ako účastníkovi konania, postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Navrhovateľ poukazoval na to, že už v návrhu upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudkyňa, ktorej bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie je zaujatá a je potrebné ju z konania vylúčiť. Uvádza, že pokiaľ za týchto okolností vo veci sudkyňa rozhodla, išlo o rozhodnutie vydané vylúčeným sudcom.

V ust. § 14 O.s.p. sú upravené podmienky, ktorých splnenie má za následok, že sudca je vylúčený z prejednania a rozhodovania veci. Predmetný dôvod odvolania, sa však výslovne obmedzuje len na rozhodovanie vylúčeného sudcu. Námetka odvolateľa o tom, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu vydal vylúčený sudca, predstavuje odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p.. Jej dôvodnosť posudzuje vždy odvolací súd bez toho, aby bol pritom viazaný tým, či prípadne otázku zaujatosti sudcu posúdil ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia nadriadený súd (§ 16 O.s.p.). V preskúmvanej veci z obsahu spisového materiálu vyplýva, že vec je od počiatku pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi Okresného súdu Trenčín JUDr. Miline Jánoškovej. V priebehu konania na základe vznesenej námietky zaujatosti, ktorá je súčasťou už samotného podaného návrhu, Krajský súd v Trenčíne uznesením pod č.k. 6NcC/89/2012-9 zo dňa 19.10.2012 rozhodol, že menovaná sudkyňa nie je z prejednávania a rozhodovania veci vylúčená. Následne JUDr. Milina Jánošková ako zákonná sudkyňa vo veci rozhodla. Odvolací súd skúmajúc dôvodnosť uplatneného odvolacieho dôvodu zo strany navrhovateľa dospel k záveru, že na strane zákonnej sudkyne nie je existencia žiadnej okolnosti, ktorá by ju v zmysle § 14 a nasl. O.s.p., vylučovala z prejednávania a rozhodovania vo veci vzhľadom na pomer k veci a účastníkom konania. Z vyjadrenia zákonnej sudkyne

nevyplýva, žiadny taký vzťah k veci, účastníkom konania, ani k ich zástupcom, z hľadiska ust. § 14 ods. 1 O.s.p., ktorý by mohol predstavovať dôvod na jej vylúčenie a takýto vzťah nie je možné odvodiť ani z údajov navrhovateľa. Dôvodom na pochybnosti o nezaujatosti namietanej sudkyne, nemôžu byť ani úvahy navrhovateľa založené na skutočnosti, že okresný súd svojim nelegálnym konaním (nesprávnym úradným postupom) zapríčinil vznik škody na strane navrhovateľa, lebo táto skutočnosť sama o sebe nevytvára nič o vzťahu namietanej sudkyne k účastníkom a k prejednávanej veci a nemožno z nej odvodiť, že by bola spôsobilá ovplyvniť jej nestranné rozhodnutie. Z uvedených dôvodov, teda odvolací súd v tomto smere uplatnenú odvoláciu námietku navrhovateľa, považoval za nedôvodnú.

Podaným návrhom sa navrhovateľ proti odporcovi domáha zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 330,- Eur z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Trenčín. Prejednávaná vec o zaplataenie sumy spolu vo výške 455,- Eur sa za splnenia podmienok podľa § 200ea ods. 1, 2 O.s.p. považuje za drobný spor. Rozhodnutie veci, ktorá spĺňa podmienky drobného sporu, bez nariadenia pojednávania neprichádza do úvahy v každom prípade. Citované ustanovenie bolo zaradené do Občianskeho súdneho poriadku v súvislosti so snahou zrýchliť a zefektívniť konanie, keď bola súdu daná možnosť, nie povinnosť, rozhodovať aj bez nariadenia pojednávania za splnenia zákonom stanovených podmienok zaručujúcich ochranu práv účastníkov konania. V prípade, ak súd rozhoduje bez nariadenia pojednávania, je procesnou povinnosťou súdu vykonať poučovaciu povinnosť voči účastníkom, podľa § 120 ods. 4 O.s.p.. Navrhovateľ na podporu svojich tvrdení o vzniku prietáhov v konaní navrhol ako dôkaz pripojenie súdneho exekučného spisu Okresného súdu v Trenčíne, vedeného v prospech oprávneného - navrhovateľa proti povinnému C. E. pre vymozenie peňažnej pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku povinného vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 3500046, ktorý však riadne neoznačil sp. značkou. Súd prvého stupňa vlastným šetrením zistil, že ide o spis Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 49Er2386/2008, tento si pripojil a oboznámil pri verejnom vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 120 ods. 4 O.s.p., súd je povinný okrem vecí uvedených v ods. 2, poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť, alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaduje pojednávania (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr, súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr, sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a O.s.p..

Podľa § 123 O.s.p. účastníci majú právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali.

Z procesného hľadiska musí súd postupovať pred verejným vyhlásením rozhodnutia vo veci samej najmä podľa ustanovenia § 114 ods. 2, § 115a, § 120 ods. 4 a § 156 ods. 3 O.s.p. Základom pre rozhodnutie súdu po splnení týchto procesných podmienok sú zhodné (nespochybniteľné) listinné dôkazy predložené účastníkmi konania. V prípade akýchkoľvek pochybností nie je možné vydať súdne rozhodnutie bez nariadenia pojednávania. Vo veci možno rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi bez toho, aby sa nimi vykonávalo dokazovanie v zmysle § 120 a nasl. O.s.p. Súd sa len oboznámi s listinami a ak z nich vyplynie tvrdený skutkový stav a právne posúdenie, môže ich vziať za základ svojho rozhodnutia vo veci samej. Skutkový stav môže súd ustáliť len z predložených listinných dôkazov a je vylúčené, aby rozhodnutie bolo založené na listine, ktorú účastníci nepredložili - napr. exekučný spis, z ktorého po oboznámení a zistení z neho vyplývajúcej skutočnosti, dospel k záverom potrebným pre prijatie konečného rozhodnutia vo veci samej. Pokiaľ však súd prvého stupňa nenariadil pojednávania, nemohol vykonávať dokazovanie v zmysle § 120 a nasl. O.s.p. listinami obsiahnutými v exekučnom spise, pretože tieto listiny nepredložil žiaden z účastníkov konania. V tejto súvislosti považuje odvolací súd za potrebné poukázať na to, že navrhovateľ v návrhu označil ako dôkaz exekučný (súdny) spis Okresného súdu Trenčín bez označenia konkrétnej listiny na preukázanie svojich tvrdení. Súd prvého stupňa vykonal tento dôkaz tak, že celý exekučný spis pripojil ako dôkaz do tohto konania. Účastníci neboli oboznámení s tým, že súd prvého stupňa akceptoval návrh na vykonanie tohto dôkazu, teda že navrhnutý dôkaz vykoná. Účastníci konania neboli oboznámení, ktoré listiny a skutočnosti z nich vyplývajú sú pre súd významné pre právne posúdenie uplatnených nárokov. Za tejto

procesnej situácie musel odvolací súd konštatovať, že skutkové zistenia, z ktorých súd prvého stupňa vychádzal pri rozhodnutí vo veci samej, boli získané spôsobom nesúladným s Občianskym súdnym poriadkom a súd prvého stupňa konanie zaťažil vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Týmto postupom bola účastníkom odňatá možnosť konať pred súdom.

Ustanovenie § 120 ods. 4 O.s.p. je vyjadrením koncentrácie občianskeho sporového súdneho konania, prejavujúcej sa v možnosti účastníkov konania predkladať skutočnosti a dôkazy vrátane určenia momentu na ich predkladanie. Dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednacou zásadou (zásada formálnej pravdy), ktorá úzko súvisí na strane účastníka konania s povinnosťou tvrdenia podľa § 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p. a dôkaznou povinnosťou podľa § 120 ods. 1 O.s.p. Účastníci konania majú možnosť na dosiahnutie účelu konania pri plnení dôkaznej povinnosti predkladať skutočnosti a dôkazy najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie vo veciach, v ktorých bolo nariadené pojednávanie, alebo najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej vo veciach, v ktorých sa pojednávanie nenariaďuje (§ 115a O.s.p.). Zákon uvedené procesné následky viaže na vedomosť účastníka o tejto procesnej povinnosti a preto ukladá súdu obligatórnu poučovaciu povinnosť, ktorú je povinný poskytnúť každému účastníkovi, vrátane účastníka zastúpeného v konaní právnym zástupcom. Preto je nevyhnutné, aby si súd prvého stupňa splnil poučovaciu povinnosť a to aj podľa § 120 ods. 4 O.s.p. kvalifikovane, na začiatku súdneho konania (viď ÚS 67/2002). V prípade konaní, v ktorých sa pojednávanie nenariaďuje, realizuje súd túto poučovaciu povinnosť v rámci prípravy pojednávania v zmysle § 114 ods. 2 O. s. p. <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3406672&FragmentId2=3406672>> Prípravou pojednávania podľa citovaného zákonného ustanovenia treba rozumieť všetku činnosť súdu od začatia súdneho konania (§ 82 ods. 1 O.s.p.) až do začatia pojednávania, resp. do verejného vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. V rámci prípravy pojednávania súd doručí návrh odporcovi spolu s prílohami a poučí účastníkov podľa § 120 ods. 4 O.s.p., doručovanie uskutoční do vlastných rúk.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa pri príprave pojednávania nedodrжал procesný postup podľa § 114 ods. 2 O.s.p. Predovšetkým si súd prvého stupňa nesplnil obligatórnu poučovaciu povinnosť podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a vo veci rozhodol bez toho, aby účastníkom umožnil zúčastniť sa vykonania všetkých dôkazov a vyjadriť sa k týmto dôkazom podľa § 123 O.s.p. Predmetom dokazovania v drobných sporoch sú iba skutočnosti, ktoré sú medzi účastníkmi sporné. Súd nedokazuje skutočnosti, ktoré vyplývajú z listín predložených účastníkmi konania, o pravdivosti ktorých niet pochýb. Splnenie povinností podľa § 114 ods. 2 O.s.p. z obsahu súdneho spisu nevyplýva. Napriek tomu, že súd prvého stupňa nemal splnené podmienky prípravy pojednávania rozhodol vo veci samej bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods. 2 O.s.p. postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p. Nesplnenie povinnosti podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a neumožnenie účastníkom konania realizovať procesné práva podľa § 123 O.s.p. považoval odvolací súd za vady konania, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Podľa názoru odvolacieho súdu bolo povinnosťou súdu prvého stupňa pre rozhodnutie veci samej postupom podľa § 115a ods. 2 O.s.p. v spojení s možnosťou realizácie procesných práv účastníkov konania podľa § 123 O.s.p. dať účastníkom priestor, aby sa zoznámili s dôkazmi spolu so skutkovými zisteniami, ktoré vykonal súd prvého stupňa a ktoré z nich súd prvého stupňa vyvodzuje, aby sa k dôkazom a skutkovým zisteniam vyjadrili, prípadne, aby navrhli iné dôkazy na vyvrátenie týchto skutkových zistení.

Porušením procesných práv a povinností postupom súdu prvého stupňa došlo k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom, najmä za situácie, kedy súd prvého stupňa mienil vo veci verejne vyhlásiť rozsudok bez nariadenia pojednávania. Odňatie tejto možnosti sa prejavilo tým, že súd prvého stupňa znemožnil účastníkom procesné práva označiť a predkladať skutočnosti a dôkazy v rozsahu ustanovenom zákonom. Súd prvého stupňa nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkom konania realizáciu ich procesných práv priznaných Občianskym súdnym poriadkom a porušil ich právo na spravodlivý súdny proces v intenciách článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Odvolacia námietka navrhovateľa, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania a došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom, je preto dôvodná. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa zaťažil konanie vadami, ku ktorým je odvolací súd povinný prihladať aj z úradnej povinnosti.

S poukazom na skutočnosť, že napadnutý rozsudok okresného súdu je z hľadiska vyššie uvedeného odvolacieho dôvodu, vyplývajúceho z ust. § 205 ods. 2 písm. a) nesprávny, odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p..

Po vrátení veci okresný súd vo veci rozhodne opätovne a v konaní pred rozhodnutím vo veci samej, dodrží poučovaciu povinnosť podľa § 120 ods. 4 O.s.p.. Vec prejedná takým procesným postupom, aby účastníkom konania bola poskytnutá možnosť realizovať Ústavou SR a Občianskym súdnym poriadkom zaručené procesné práva, pričom sa bude zaoberať aj prípadnými námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi navrhovateľa a odporcu.

Okresný súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.).

V novom rozhodnutí vo veci, okresný súd rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.